

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 7 - 106 78 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 210 383 8632 — ΚΩΔΙΚΟΣ: 3997

ΕΤΟΣ 16ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 92

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ 2007

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

ΟΙ ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΣΙΑ

1) Στις 11 ή 12 Αυγούστου 2006 θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής και πιθανόν να παρατεθεί και γεύμα, εφόσον αυτό αποφασιστεί από την προηγούμενη ημέρα.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας και ώρα 7 μ.μ. θα γίνουν οι αγώνες των νέων στην Πάδη, με την επίβλεψη μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου.

2) Στις 14 και 15 Αυγούστου 2006, θα γίνει το πανηγύρι στην πλατεία του χωριού. Ο Σύλλογος θα μεριμνήσει να υπάρχουν και τις δυο ημέρες εδέσματα και ποτά και λαϊκή ορχήστρα, που θα προσφέρει μουσική κά-

λυση στον εορτασμό.

Τις πρωινές ώρες της 15ης, ημέρας της Μεγάλης Εορτής της Παναγίας, θα τελεσθεί πανηγυρική λειτουργία στο εκκλησάκι στην Πάδη και θα προσφερθούν οι απαραίτητοι άρτοι από το Σύλλογο για την αρτοκλασία.

3) Στις 29 Αυγούστου θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι του Αϊ Γιάννη. Επίσης, θα γίνει αρτοκλασία και θα προσφερθούν λουκούμια σε όλους τους παρευρισκομένους. Μετά τη Θεία Λειτουργία, θα προσφερθούν καφές και αναψυκτικά στο καφενείο του Συλλόγου.

Δημοτικά και Κοινοτικά Συμβούλια Νέων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ

Ταχ. Δ/ση: 33061 Κροκύλειο
Πληροφορίες: Παναγιώτα Πενταγιώτη
Τηλ. 22660 41244
Fax: 22660 41150

Με το νόμο 3443/2006 καθιερώθηκε ο θεσμός των Τοπικών Συμβουλίων Νέων, που θα επιτρέψει την ενεργή συμμετοχή των νέων στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

Στα πλαίσια της προετοιμασίας για τη διεξαγωγή εκλογών για την ανάδειξη του Τοπικού Συμβουλίου Νέων του Δήμου Βαρδουσίων από 11 Ιουνίου και για τέσσερις (4) μήνες, θα καταρτίζεται στο Δήμο μας Μητρώο Νέων.

Δικαίωμα εγγραφής στο μητρώο Νέων έχουν οι νέοι ηλικίας 15-28 ετών, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημοτολόγιο του Δήμου μας.

Οι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Νέων, έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, καθώς και να μετέχουν σε όλες τις εκδηλώσεις των Τοπικών Συμβουλίων Νέων.

Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να προσέρχονται στα γραφεία του Δήμου Βαρδουσίων για να συμπληρώσουν σχετική αίτηση.

Πληροφορίες στην αρμόδια υπάλληλο Πενταγιώτη Παναγιώτα, τηλ. 22660 41244.

Ο Δήμαρχος
Βασίλειος Νικολέτος

Με μεγάλη επιτυχία η συμμετοχή της Ν.Α. Φωκίδας στη Summer Holidays Expo

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΟΜ/ΚΗ ΑΥΤ/ΣΗ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
& ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ταχ. Δ/ση: Γιδογιάννου 31
Ταχ. κώδικας: 331 00 Άμφισσα
Τηλ. 22650 28265
Fax: 22650 28265
www.fokida.gr
e-mail: t.tourismou@fokida.gr

Στα πλαίσια των διερευνητικών συμμετοχών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φωκίδας σε τουριστικές εκθέσεις το 2007 και μετά τη συμμετοχή της στην έκθεση ITB του Βερολίνου, η Ν.Α. Φωκίδας συμμετείχε με δικό της περίπτερο, στην έκθεση **Summer Holidays Expo** στη Θεσσαλονίκη, από 17-20 Μαΐου 2007.

Σκοπός της συμμετοχής μας, πέρα από την προώθηση του τουριστικού προϊόντος του Νομού μας, ήταν και η απόκτηση εμπειρίας, αλλά και η αξιολόγηση της χρησιμότητας της συμμετοχής μας σε τουριστικές εκθέσεις του εσωτερικού.

Το ωράριο λειτουργίας της **Summer Holidays Expo** ήταν:

Πέμπτη και Παρασκευή 17.00 - 21.00
Σάββατο και Κυριακή 11.00 - 21.00

Ο Νομάρχης Φωκίδας
Νικόλαος Δ. Φουσέκης

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ του Βουλευτή κ. Ι. Μπούγα

Ο Βουλευτής
του Νομού μας
κ. Ιωάν. Μπούγας

• Ο κ. Ι. Μπούγας παραβρέθηκε ως εκπρόσωπος της Ν.Δ. στο 60ό Συνέδριο των Πολιτικών Συ-

νταξιούχων και κατά την ομιλία του, εκτός των άλλων, τόνισε ορισμένα ευεργετικά μέτρα που έχουν ληφθεί από την Κυβέρνηση υπέρ των Πολιτικών Συνταξιούχων. Τα μέτρα αυτά αναφέρονται:

α) Στην κατάργηση της εισφοράς του ΛΑΦΚΑ και επιστροφή των παρακρατηθέντων

β) Στην αναπροσαρμογή του επιδόματος εξομάλυνσης

γ) Στο συνυπολογισμό στις συντάξιμες αποδοχές των Δημοσίων Υπαλλήλων από 1.7.2007 του ποσού των 140,80 ευρώ και

δ) Τον υπολογισμό στο εφάπαξ βοηθήματος των Δημ. Υπαλλήλων που συνταξιοδοτούνται και του τελευταίου έτους της υπηρεσίας τους.

• Ο κ. Μπούγας ζήτησε από τα Υπουργεία Εσωτερικών και ΠΕΧΩΔΕ, την επάνδρωση με κατάλληλο προσωπικό, των υπηρεσιών της Ν.Α. Φωκίδας για τη διενέργεια ονομαστικού προσεισμικού ελέγχου στις υπάρχουσες κατασκευές και οικονομική ενίσχυση για αντισεισμική προστασία στα υπάρχοντα δημόσια και ιδιωτικά κτήρια.

• Ο ίδιος Βουλευτής επεσήμανε ότι ο νομός Φωκίδας παρουσιάζει τη μεγαλύτερη μείωση ανεργίας, ήτοι 6,2%, σε σύγκριση με το Μ.Ο. πανελλαδικά, που ανέρχεται σε 1,6%.

• Ο κ. Βουλευτής συναντήθηκε με τον Υπουργό μεταφορών κ. Λιάπη και μεταξύ των άλλων, αναφέρθηκε και στη διάδοση της ευρυζωνικότητας στο Νομό Φωκίδας.

• Με εισήγηση του κ. Μπούγα από μέρους της πλειοψηφίας, ψηφίστηκε επί της αρχής, το σχέδιο νόμου για την ανασύσταση της Ελληνικής Αγοροφυλακής.

Το νέο Διοικ. Συμβούλιο της ΤΕΔΚ Ν. Φωκίδας

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Δήμων και κοινοτήτων (ΤΕΔΚ) Νομού Φωκίδας που εξελέγη στις 5.4.07, συγκροτήθηκε σε σώμα με την ακόλουθη σύνθεση:

Πρόεδρος: Παπαλάιος Αριστείδης, Δήμαρχος Ιτέας
Αντιπρόεδρος: Κάππος Ευστάθιος, Δημ. Σύμβ. Άμφισσας
Γεν. Γραμ/τέας: Μανανάς Αθανάσιος, Δήμαρχος Γραβιάς
Μέλη: Κούλουλας Γεώργιος, Δήμαρχος Λιδορικού
Ασημακόπουλος Ασημάκης, Δήμαρχος Άμφισσας
Πάλλας Ιωάννης, Δημ. Σύμβουλος Παρνασσού
Καπεντζώνης Γεώργιος, Δημ. Σύμβουλος Τολοφώνας

Επίσης, ορίστηκαν ως εκπρόσωποι της Τοπικής Ένωσης Δήμων και κοινοτήτων Νομού Φωκίδας στη Γενική Συνέλευση της ΚΕΔΚΕ οι: Παπαλάιος Αριστείδης Δήμαρχος Ιτέας, Κούλουλας Γεώργιος Δήμαρχος Λιδορικού, Μανανάς Αθανάσιος Δήμαρχος Γραβιάς, Πάλλας Ιωάννης Δημ. Σύμβουλος Παρνασσού, Κάππος Ευστάθιος Δημ. Σύμβουλος Άμφισσας.

ΓΑΜΟΙ

• Στις 21 Απριλίου 2007, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βαρυμπότης, ένωσαν τη ζωή τους με τα ιερά δεσμά του γάμου, οι εξαιρετικοί νέοι **Πέτρος** του **Λάμπρου** και της **Μαρίας Σμυρνώνη** και της **Μαρίας του Κων/νου** και της **Ειρήνης Ξενάκη**.

Στο γάμο παραβρέθηκαν οι γονείς των νέων, στενοί συγγενείς και πολλοί φίλοι και συμπατριώτες.

• Στις 12 Μαΐου 2007, στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής και Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

στον Υμηττό, ένωσαν τη ζωή τους με τα ιερά δεσμά του γάμου, οι λαμπροί μας νέοι **Νίκος** του **Γεωργίου** και της **Ευαγγελίας Βαρδαλοπάνου** και η **Βάσω** του **Παναγιώτη** και της **Αγγελικής Ράπτη**.

Μετά την τέλεση του μυστηρίου, οι νεόνυμφοι δεξιώθηκαν τους καλεσμένους τους στην αίθουσα «**Οδός Κασσάνδρας**», Καστοριάς & Κασσάνδρας 11 στο Γκάζι (Βοτανικός).

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ» και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, εύχονται σε όλους τους νεόνυμφους κάθε ευτυχία.

Μια ιερή προσφορά σε εργασία και χρήμα...

Όλοι οι Κερασιώτες γνωρίζουμε ότι η εκκλησία του χωριού μας μετράει αρκετά χρόνια από τότε που χτίστηκε, με αποτέλεσμα, εκτός των άλλων φθορών και ρηγματών, η εσωτερική τοιχοποιία της να παρουσιάζει μικρά ή μεγαλύτερα τραύματα και διάφορα στίγματα ακαθαρσίας.

Για το λόγο αυτό, έπρεπε κάτι να γίνει, ώστε να εξαλειφθούν τα τραύματα και οι βρωμίες και να αποκτήσει μια εικόνα με τέλεια εμφάνιση και καθαρότητα.

Το έργο αυτό που ήταν αρκετά δύσκολο και πολυέξοδο ανάλογα με τα έσοδα της εκκλησίας, το ανέλαβαν και το εκτέλεσαν δυο ομάδες, αποτελούμενες η μια από άνδρες και η άλλη από γυναίκες.

Η πρώτη ομάδα, με τη συμμετοχή των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου μας κ.κ. **Καραδήμα Βασιλείου** και **Θεοχάρη Νικολάου**, του κ. Χρηστοβασιλή Ιωάννη συζύγου της

Θεοχάρη Ευφροσύνη και των Φραγκούλη Γεωργίου, Βιζούρη Αλέκου και Αναγνωστοπούλου Παύλου, εγκατέστησε σκαλωσιές σε όλες τις πλευρές της τοιχοποιίας και όλα τα μέλη της ανέβηκαν επάνω με στόκους και μυστριά, με πινέλα και ρολά με δοχεία γεμάτα αστάρι και πλαστικά και ύστερα από ολόημερη εργασία, από τη χαραγή μέχρι το σούρουπο αποτελείωσαν το έργο τους.

Έτσι, η εκκλησία μας, με μια ιερή πράγματι προσφορά εργασίας, απαλλάχθηκε από τραύματα και ρύπους και από βρώμικα στίγματα και μπαλώματα, με αποτέλεσμα να παρουσιάζει πλέον εικόνα ομορφιάς, λαμπρότητας και καθαρότητας.

Η δεύτερη ομάδα, αποτελούμενη από εκλεκτές κυρίες του χωριού μας, προσέφερε ένα αξιόλογο χρηματικό ποσό για την προμήθεια του απαραίτητου υλικού, που καταναλώθηκε για να γίνει το ιερό αυτό έργο.

Χίλια «ευχαριστώ» από κάθε Κερασιώτη για την προσφορά και των δυο ομάδων. Η πράξη αυτή όλων των μελών και των δυο ομάδων, αξίζει κάθε έπαινο και καλεί όλους μας, μικρούς και μεγάλους, να συμβάλουμε για την κατασκευή και άλλων έργων που θα ικανοποιούν οποιαδήποτε ανάγκη μας.

ΠΕΝΘΗ

ΕΥΔΟΚΙΑ Ν. ΕΥΘΥΜΙΟΥ - ΦΕΡΤΑΚΗ Καθηγήτρια Φιλολογίας

Στις 26 Απριλίου, μια πραγματική κυρία έφυγε από τον

ψεύτικο τούτο κόσμο για τον ουράνιο κόσμο των αγγέλων.

Ήταν η **Ευδοκία Φερτάκη**, κόρη του Κώστα και της Γιαννούλας Φερτάκη από το Ψηλό Χωριό Δωριδας.

Η Γιαννούλα ήταν από την Κερασιά, κόρη του Κώστα Αντωνόπουλου.

Γεννήθηκε στον Πειραιά και με τα άλλα πέντε αδέρφια της, μεγάλωσε σαν αρχοντοπούλα.

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και δίδαξε τα Ελληνόπουλα όχι μόνο σωστά Ελληνικά, αλλά προπαντός ήθος και αρετή.

Παντρεύτηκε τον Νίκο Ευ-

θυμίου, επίσης φιλόλογο.

Μετά το θάνατο του συζύγου της, πέρασε το υπόλοιπο της ζωής της με τα αγαπημένα της αδέρφια.

Η αείμνηστη διεκρίνετο από το άψογο ήθος του χαρακτήρα της, την ευγένεια και την καλοσύνη προς όλους.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιά και ετάφη στο Νεκροταφείο Αναστάσεως.

Έφυγε τώρα να συναντήσει τους γονείς της και τις αδελφές της, Παναγούλα και Λέλα.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της.

Γ. Παπαϊωάννου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΟΣ

Απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε, ο **Ιωάννης Χάρος** του Γεωργίου και η κηδεία του έγινε από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Καισαριανής.

Ο Γιάννης, όπως τον αποκαλούσαμε, γεννήθηκε στην Κερασιά και έζησε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό με τους γονείς και τα άλλα αδέρφια του. Σε μικρή ηλικία έφυγε από την Κερασιά και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου με την τίμια εργα-

σία του κατόρθωσε να επιβιώσει ο ίδιος και να δημιουργήσει αργότερα μια αξιοσεβάστη οικογένεια.

Απόκτησε δυο παιδιά και τα φρόντισε να μεγαλώσουν μέσα στο οικογενειακό του περιβάλλον, με στοργή και αγάπη.

Πριν από αρκετά χρόνια έχασε την αγαπημένου του σύντροφο και απέμεινε μόνος. Η στενοχώρια, ο πόνος και τα χρόνια που βάραιναν στην πλά-

τητου, τον οδήγησαν τελικά στο θάνατο.

Ο Γιάννης Χάρος ήταν ήσυχος και πράος άνθρωπος. Διακρινόταν για την τιμιότητα, την καλοσύνη και την ευγένειά του. Οι συγχωριανοί του και οι φίλοι του, τον αγαπούσαν και τον σέβονταν για το άψογο ήθος του και τον ευγενικό χαρακτήρα του.

Ο Θεός ας τον ξεκουράσει και ας αναπαύσει την ψυχή του.

Πρεσβυτέρα ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Απεβίωσε στα Μελίσσια Αττικής όπου διέμενε, η **Πρεσβυτέρα Βασιλική Ελευθεροπούλου**. Η κηδεία της έγινε εν μέσω συγγενών, συμπατριωτών και φίλων από τον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Μελισσίων και ο ενταφιασμός της στο κοιμητήριο Αμαρουσίου.

Η πρεσβυτέρα Βασιλική, παντρεύτηκε τον Αθανάσιο Ελευθερόπουλου, ο οποίος μετά το γάμο τους χειροτονήθηκε ιερέας και τοποθετήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κερασιάς.

Το ζευγάρι εγκαταστάθηκε στην Κερασιά, όπου η Βασιλική κυβερνούσε με αξιοσύνη το νοικοκυριό της και βοηθούσε το σύζυγό της στην εκτέλεση των ιερών του καθηκόντων.

Μετά τη γέννηση του μονακριβου παιδιού τους, η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην περιοχή Αμαρουσίου, όπου η Βασιλική μαζί με την εκτέλεση των συζυγικών της καθηκόντων, περιέβαλε με στοργή και αγάπη το παιδί της και είχε την τύχη να το δει να προοδεύει, να αποκτά πανεπιστημιακά διπλώματα και να υπηρετεί σήμερα ως Λυκειάρχης σε Λύκειο των Αθηνών. Ο καρπός αυτός, που προήλθε από τον άρρηκτο ιερό δεσμό του γάμου τους, υπήρξε η μοναδική ευτυχία και των δυο συζύγων και περισσότερο της Βασιλικής που ευτύχησε να ζήσει πολύ περισσότερα χρόνια από το σύζυγό της και είχε τη μοναδική και ανεπανάληπτη ευκαιρία να δει το γιο της γαμπρό και

οικογενειάρχη και να κρατήσει στα γόνατά της τα μεγαλωμένα σήμερα εγγόνια της.

...Κι επάνω σ' αυτή τη μεγάλη ευτυχία, κάποια ιατρικά λάθη την οδήγησαν ξαφνικά και αδόκητα στο θάνατο.

Η πρεσβυτέρα βασιλική υπήρξε ανεπανάληπτο υπόδειγμα συζύγου, μητέρας και γιαγιάς. Εκτέλεσε με πίστη και αφοσίωση τα συζυγικά και τα μητρικά της καθήκοντα, διακρίθηκε για το άψογο ήθος της και τον εξαιρετικό χαρακτήρα της. Αντιμετώπιζε τους συνανθρώπους της με καλοσύνη, ηπιότητα και γλυκύτητα και διακρινόταν για την αξιοσύνη, την ανωτερότητα και την ευγένειά της.

Αιώνια της η μνήμη!

Ο έλατος του πατρικού μας σπιτιού και οι τσιγγάνοι

Έλατε πώς μεγάλωσε μέσα σε λίγα χρόνια, αφότου ριζώσες εδώ στο πατρικό μας σπίτι! Σε φύτεψα, σε πότισα σε είχα σαν παιδί μου και γίνηκες πανύψηλος, ορθόκορμος, λεβέντης. Απέκτησες κορμοστασιά πολύ χαριτωμένη και ντύθηκες μια φορεσιά στο πράσινο βαμμένη. Οι όμορφες οι σκούπες σου χτενίζουν τον αέρα και ο γλυκός σου ανασασμός σκορπάει τη δροσιά σου. Όταν κουνιούνται τα κλαδιά και η κορφή λυγίζεται, όλα χορεύουν και πηδούν σα να 'χουν πανηγύρι.

Όλα μαζί μοσχοβολούν και σιγοψιθυρίζουν. Δεν έχεις άλλον αδελφό και στέκεις μοναχός σου κι όμως μου είναι αρκετό τ' αγέρι το δικό σου. Έμεινες μόνος φύλακας του πατρικού σπιτιού μας, τα βλέπεις όλα γύρω σου τόσο ψηλός που είσαι... Μην είδες ποιό μας άρπαξαν τις πλάκες, τα αγκωνάρια, κατάκοψαν τα κλήματσα και πήραν τα λιθάρια; Δεν είδες ποιό μας ξήλωναν τη λιθαρένια σκάλα και γκρέμισαν την πόρτα μας και πήραν τ' αγκωνάρια; Δεν άκοτσες τους θόρυβους

που κάνουν τα λοστάρια, που σπάζανε τις κλειδαριές κι ανοίγαν τα συρτάρια; Δεν είδες τα ντουλάπια μας το πατρικό κρεβάτι και τα παλιά μπαούλα μας που κουβαλούσαν με άχτι; Πώς τόλμησαν και παλώσαν τα βέβηλά τους χέρια επάνω στα κειμήλια τα άγια και ιερά, στους κόπους των γονέων μας στους ιδρώτες, στους στεναγμούς; Εκεί που γεννηθήκαμε, στο πατρικό θεμέλιο και πρωτοαισθανθήκαμε το κλάμα και το γέλιο; Δεν αντιλήφθηκες σεισμό

στης μάνας μας το μνήμα δεν άκουσες τριξίματα, δεν άκουσες κατάρες; Δεν είδες ν' ανυψώνονται κατάμαυρες αντάρες; Εσύ στάσου στο ύψος σου κι άσε τους φουκαράδες, γύφτοι γεννήθηκαν αυτοί και γύφτοι θα πεθάνουν κι όπου κι αν παν κι όπου σταθούν θα σέρνουν τις κατάρες. Αλλ' αν τυχόν ξαναδιαβούν και τους αναγνωρίσεις, σκύψε λιγάκι από ψηλά, φτύς τους τους μασκαράδες...
Χάρης Ιωάννης
του Αθανασίου

« Η ΚΕΡΑΣΙΑ »

ΤΡΙΜΗΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΡΑΣΙΩ ΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ
ΔΩΡΙΔΑΣ

Ζωοδ. Πηγής 7 - 106 78 Αθήνα
Τηλ. 210 3838 632
Fax: 210 3232504

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα
Τηλ. 210 6927920

Συντάσσεται
από Τριμελή Επιτροπή
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Στέλιος Αντωνόπουλος
Ιωάννης Γκάνος

Επιμέλεια Έκδοσης
Φώτης Βρέττας
E-mail: fvrettas@otenet.gr

Φωτοστοιχειοθεσία
Σώτος Μάγγος
Ακαδήμου 17-104 36 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 5236330
E-mail: msotos@otenet.gr

ΝΕΟΦΕΡΤΑ ΚΕΡΑΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ στην Αθήνα το έτος 1929

Από αριστερά: Παναγ. Ν. Θεοχάρης, ετών 12
Ιωάν. Αλ. Μακρής, ετών 13
Βασ. Αλ. Μακρής, ετών 21
Ταξ. Αλ. Μακρής, ετών 12
Ηλίας Π. Χάρης, ετών 14

Για να θυμούνται οι παλαιότεροι και να πληροφορούνται οι νεότεροι, δημοσιεύεται η χαρακτηριστική φωτογραφία του 1929.

Είναι Χριστούγεννα και ο αείμνηστος Βασίλης Αλεξ. Μακρής, ήταν μερικά χρόνια ενωρίτερα φερμένος απ' το χωριό, στη μικρή τότε Αθήνα των 500.000 περίπου κατοίκων.

Για να έρθουν όμως στην Αθήνα, συνήθως έφευγαν απ' το χωριό συνοδευόμενοι από κάποιον γονιό ή συγχωριανό και με τα πόδια κατέβαιναν στην Ερατεινή, στα παζάρια.

Εκεί, κάποιος συγγενής φιλοξενούσε τα παιδιά, ώσπου να τα βάλουν σε δουλειά (γαλακτοπωλείο, ζαχαροπλαστείο, ταβέρνα, μπακάλικο, χασάπικο) πλούσιμο πιάτων, σερβίρισμα, μέσα στο μαγαζί ή και έξω από το πρωί ως τις 10 το βράδυ συνέχεια, κάθε μέρα, χωρίς ανάπαυση, χωρίς άδεια.

Από αμοιβές, 150-170 δραχμές το μήνα, με φαγητό και ύπνο στο σπίτι του αφεντικού (σπάνια) ή στα τραπέζια και τις καρέκλες του μαγαζιού, όταν έκλεινε φυσικά.

Στην περίπτωση των Χριστογέννων που προαναφέραμε, ο μακαρίτης ο Βασίλης, με άδεια των αφεντικών των μαγαζιών, έβγαλε τα παιδιά και τα οδήγησε στο γύρο της Ακρόπολης, σαν κηδεμόνας και μπροστά στο Ηρώδειο, όπου τραβήχτηκε η φωτογραφία.

Μετά την αρχική αυτή σκληρή δοκιμασία, οι περισσότεροι απ' τους εικονιζόμενους εξελίχτηκαν σε πετυχημένους επιχειρηματίες, με ιδιόκτητη επιχείρηση και σπίτι, ένας κατάφερε με σκληρή δουλειά την ημέρα και βραδινές σπουδές Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης, Ανωτ. Βιομηχανικών Σπουδών, υποτροφία σε Κέντρο Στατικής Εκπαίδευσης και Ελληνικό Κέντρο Παραγωγι-

κότητα, στη συνέχεια αναδείχτηκε ανώτερος υπάλληλος σε σοβαρή εταιρεία και καθηγητής βραδυνών Τεχνικών Σχολών.

Θα ήταν παράλειψη εάν αγνοήσουμε περίπτωση παιδιού που έφτασε στην Αθήνα και εργαζόμενος την ημέρα, τελείωσε αριστούχος το νυχτερινό ιδιωτικό Γυμνάσιο, αργότερα δάσκαλος και με υποτροφίες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, πανεπιστήμιο στη Σκοτία επιτυχώς, επέστρεψε καθηγητής Παιδαγωγικής Ακαδημίας, Διευθυντής, Εκπαιδευτικός Σύμβουλος, Επιθεωρητής-Επόπτης των Ελληνικών σχολείων σε Γαλλία, Γερμανία και Αγγλία.

Θα ήταν παράλειψη επίσης, εάν αγνοούσαμε τη μοναδική ίσως περίπτωση συγχωριανού μας νέου, που στην ηλικία 15-16 ετών στο χωριό, κατασκευαστής υποδημάτων και έμπορος, βιοτέχνης και αργότερα στην Αμερική σπουδαστής Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών και αργότερα της Οδοντιατρικής, επέστρεψε στην Ελλάδα και λειτούργησε στην Αθήνα με δυο οδοντιατρικά εργαστήρια, ένα για το κοινό και ιδιαίτερο για τη βασιλική οικογένεια (Γεώργιο, Παύλο, Φρειδερίκη κ.ά.). Παράλειψη να αναφέρω ότι όταν χρεωκόπησε στο χωριό, είχε υπογράψει γραμμάτια σε εμπόρους στην Πάτρα, που προμηθεύονταν τα δέρματα, όταν πήγε στην Αμερική, τους εξόφλησε τα γραμμάτια από χρήματα που κέρδιζε από στιλβωτήριο, που άνοιξε και έβαλε συγχωριανούς απ' την Ελλάδα και δούλευαν, ο ίδιος δε, σπούδαζε, όπως προανέφερα. Οι πρώτες σπουδές ήταν πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες. Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, έμεινε προσωρινά σε ένα ξενοδοχείο στην Αθήνα, στην Ομόνοια και είδε συμπτωματικά να παρελαύνουν εργαζόμενοι διαμαρτυρόμενοι

για εργατικά οικονομικά αιτήματα. Σκέφτηκε τότε, ότι ως κοινωνικοπολιτικός επιστήμονας έπρεπε να πάρει θέση, αλλά η νοοτροπία του και ο χαρακτήρας του δεν είχαν τέτοιες δυνατότητες και γύρισε στην Αμερική, όπου σπούδασε Οδοντιατρική, γιατί στην Αθήνα δεν είχε ακόμη πανεπιστημιακή Οδοντιατρική Σχολή.

Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, ως Διδάκτωρ Οδοντίατρος, λειτούργησε τα δυο οδοντιατρεία ως Αμερικάνος με πελάτες τους ξένους, τη βασιλική οικογένεια και την υψηλή κοινωνία, σε τιμές τσουχτερές, σε δολάρια και πρόστιμο σε δολάριο αν δεν πήγαινε ο πελάτης στην ώρα του.

Εκτός από το ιδιαίτερο αυτό περιστατικό, πολλοί νέοι πήγαν στην Αμερική, στην Αυστραλία, τον Καναδά, όπου άνοιξαν καταστήματα, εργάστηκαν σκληρά, απέκτησαν περιουσίες, έστειλαν χρήματα στους γονείς τους, πάντρευσαν αδερφές, έκαναν έργα στο χωριό για εκκλησίες και διάφορα άλλα έργα, χαρακτηριστικά ένας έστειλε και έγινε ο ξενώνας και η εκκλησία της Αγίας παρασκευής στο χωριό.

Τέλος, λίγοι επέστρεψαν στην πατρίδα με όσα χρήματα είχαν. Οι περισσότεροι έμειναν μόνιμως στη ξενιτειά, όπου κι ετελεύτησαν.

Σήμερα ζουν τόσο στην Αυστραλία, καθώς και στην Αμερική, συγχωριανοί μας της νεότερης γενιάς, καθηγητές πανεπιστημίων της χώρας που ζουν και που δεν ξεχνούν να επισκέπτονται το χωριό.

Τελειώνοντας, εξηγούμε ότι οι τρύπες στη φωτογραφία είναι απ' τις πρόκες στον τοίχο της κάμαρης. Τότε, όσες φωτογραφίες τούς έστειλαν απ' την ξενιτειά, τις κάρφωσαν στον τοίχο του καλού δωματίου την κάμαρη.

Ηλίας Π. Χάρης

Οι ρίζες του Χαρο Σπύρου (εγγονού του Γερο-Χάρου)

Άγνωστο πότε εγκαταστάθηκαν και έχτισαν την κερασιά (τότε Σουρούστι), οι πρώτοι ίσως επτά τσελιγκάδες, μεταξύ των οποίων και ο Γερο-Χάρος, ο γνωστός αργότερα Παναγιώτης Χάρος, παππούς του Σπύρου Χάρου.

Αργότερα από απογραφή του 1815, οι κάτοικοι έφτασαν τους 100, από απογραφή του 1851 έφτασαν τους 291, το 1896 τους 443 και το 1907 τους 475. Αργότερα, περί το 1923, το Δημοτικό Σχολείο αριθμούσε περίπου 65-70 μαθητές και το χωριό περί τις 105 οικογένειες με 750-800 άτομα.

Στο μεταξύ, πολλοί χωριανοί μετανάστευσαν στην Αμερική, Αθήνα, Πάτρα, Ναύπακτο και Μόρνο.

Η ραγδαία διάλυση του χωριού, άρχισε με τον εμφύλιο πόλεμο, το 1949, με το υποχρεωτικό άδειασμα του χωριού, που επέβαλαν οι αρχές, εκ του γεγονότος ότι τα ορεινά χωριά δυσκόλευαν το έργο των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων. Αντιθέτως κατά το διάστημα της γερμανικής κατοχής, οι Κερασιώτες του χωριού δεν πείνασαν, δεν αλληλοφαγώθηκαν, συγκριτικά με άλλα χωριά, και μάλιστα έκρυσαν και αργότερα φυγάδευσαν στρατιώτες του αγγλικού στρατού και στο μεταξύ φιλοξένησαν Γερμανούς στρατιώτες αιχμαλώτους απ' τις μάχες που έγιναν κοντά στο Λιδορίκι, τις Καρούτες.

Ο Γερο-Χάρος λοιπόν, πρέπει να ήταν ο Παναγιώτης Χάρος, που προαναφέρθηκε, ο οποίος διακρινόμενος για κάποια σχετική ευρυμάθεια, με κάποια γραμματάκια και άρ-

χουσα προσεκτικότητα, προκρίθηκε για προεστός του χωριού και σύνδεσμος με τους Τούρκους κατακτητές που έδρευαν στο Λιδορίκι. Μάλιστα, τον αποκαλούσαν κοτζάμπαση, φοροεισπράκτορα για λογαριασμό των Τούρκων.

Ο Παναγιώτης Χάρος, μεταξύ των πολλών παιδιών του, είχε και ένα, τον Νίκο Χάρο και μεταξύ των παιδιών του Νίκου, ήταν και ο Σπύρος Χάρος, εγγονός κατά συνέπεια του Γερο Χάρου (Παν. Χάρου).

Έτσι φτάσαμε στις ρίζες του Χαρο Σπύρου και των επιγόνων του, όντως περιγράφεται και όπως απεικονίζεται στο επισυναπτόμενο διάγραμμα - οργανόγραμμα.

Τέλος, ας μη θεωρηθεί άστοχο και άσχετο με τις δραστηριότητες του Γερο Χάρου η ανέγερση του ναΐσκου «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος» από εφιαλτικό όνειρο, όπως λέγεται.

Μια νύχτα που κοιμόταν κοντά στα γιδοπρόβατά του, παρουσιάστηκε μια μαυροφορεμένη γυναίκα και τον πρόσταξε να μεταφέρει την εκκλησία του Άη - Γιάννη, που λειτούργουσε σε μοναστήρι σε μια απόκρυφη ρεματιά και στο Μοναστήρι λειτούργουσε Κρυφό Σχολείο, που μάθαιναν στα κρυφά, γραμμάτια, παιδιά απ' το χωριό (Σουρούστι) και το γειτονικό χωριό Κριάτσι.

Ο Γερο Χάρος αμέλησε, ώσπου παρουσιάστηκε η μαυροφορεμένη γυναίκα για δεύτερη φορά, απειλώντας τον ότι θα πάθει κακό αν αμελήσει. Ξύπνησε έντρομος ο Γερο Χάρος και διέκρινε τη γυναίκα να απομακρύνεται, αλλά ο ίδιος δεν μπορούσε να γυρίσει να ειδεί ούτε προς τα δεξιά, ούτε προς τ' αριστερά, πιάστηκε ο λαιμός του.

Ύστερα απ' αυτό το όραμα, έσπευσε και ανήγειρε το εκκλησάκι του Αγ - Γιάννη, που εορτάζεται και σήμερα στις 29 Αυγούστου.

Ηλίας Π. Χάρης

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί φίλοι, μην ξεχνάτε να ενισχύετε οικονομικά το Σύλλογό μας.

Επιστολές αναφερόμενες σε διενέξεις ή σε κομματικές τοποθετήσεις, δεν δημοσιεύονται. Εργασίες, επιστολές συντέμνονται κατά την κρίση της εφημερίδας και δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται.

Επίσης, ενυπόγραφα άρθρα, επιστολές και κάθε άλλη συγγραφική δημιουργία που δημοσιεύεται, δεν εκφράζει κατ' ανάγκη και τις επίσημες θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

ΤΟ ΔΑΣΟΚΤΗΜΑ ΚΕΡΑΣΙΑ

Το ιστορικό του δασοκτήματος Κερασίας έχει ως εξής:

Επί Τουρκοκρατίας τούτο αποτελούσε τσιφλίκιον, το οποίο κατα την 23-11-1829 περιήλθεν δι' αγοράς εις την κατοχήν του Ι. Φαρμάκη. Κατά το 1855 το Δημόσιον προεκλήθη εις αγωγήν και ηττήθη εν των Πρωτοδικείω Λαμίας δι' υπ' αριθμόν 303/1861 αποφάσεως υπό του εφετείου Αθηνών δι' υπ' αριθμόν 967/1869 αποφάσεως και εν τω Αρείω Πάγω υπ' αριθμόν 175/1874 αποφάσεως. Το Δημόσιον δεν εκίνησεν άλλην αγωγήν. Το 1882 το δασόκτημα ανήκε εκ κληρονομίας και μεταβιβάσεων κατά τα 2/4 εξ αδιαιρέτου εις την Ασπασίαν χήρα Π. Τζαμάλα, κατά 1/4 εξ αδιαιρέτου εις τους αδελφούς Νικόλαον και Δήμον Φαρμάκη, υιούς του πρώτου αγοραστού του τσιφλικίου (1829) και κατά 1/4 εξ αδιαιρέτου εις τους αδελφούς Ιωάννην και Παναγιώτην Λ. Φατσίτσαν.

Το δασόκτημα επωλήθη υπό των ανωτέρω ιδιοκτητών εις 82 κατοίκους του εντός του δασοκτήματος κειμένου συνοικισμού Κερασίας, του χωριού Σουρούστι (νυν Κερασία) και των χωριών Πενταγιών και Ελατούς, αντί τιμήματος 75.000 δραχμών, συνταγέντων των πωλητηρίων συμβολαίων υπ' αριθμόν 269/8-8-1862 του συμβολαιογράφου Ειρηνοδίκου Πενταγιών και των υπ' αριθμόν 546 και 547/26-10-1883 του Συμβολαιογράφου Ειρηνοδίκου Ναυπάκτου.

Το δασόκτημα διενεμήθη τότε εις 95 μερίδια εξ αδιαιρέτου, αναλόγως των υπ' εκάστου αγοραστού κατατεθέντων χρημάτων. Εκτοτε όμως επηκολούθησαν μεταβιβάσεις μεριδίων εκ κληρονομίας, προικός και πωλήσεων, ώστε οι σημερινοί ιδιοκτήται έγιναν περισσότεροι υπερβαίνοντες σήμερα τους 430.

Την ιδιοκτησίαν του δασοκτήματος αναγνωρίζει το Ελληνικό Δημόσιον μέχρι του 1900 και κατά το 1878, 1898, 1899 εκδίδονται άδειαι υλοτομίας, διά των οποίων το δασόκτημα χαρακτηρίζεται ως αμφισβητούμενον, διατελών υπό την κυριότητα της κοινότητος Σουρούστι (νυν Κερασίας). Κατά την περίοδον 1900-1904 εγκρίνονται προσέτι τρεις πίνακες υλοτομίας δια των οποίων κατόπιν της υπ' αριθμόν 99494/12-10-1900 γνωματεύσεως του Δικαστικού Τμήματος του Υπουργείου Οικονομικών, το δάσος χαρακτηρίζεται ιδιωτικόν (υπ' αριθμόν 99494/12-10-1900, υπ' αριθμόν 78136/10-9-1901 και υπ' αριθμόν 82604/-9-1904 εγκριτικά διαταγαί. Νεωτέρα απόφασις δεν εξεδόθη αναγνωρίσεως παρά του ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας προς το Δασονομείον Δωρίδος, καθ' ήν το δάσος τούτο δέον να διαχειρίζεται ως ιδιωτικόν.

Ως πληροφορούμεθα από την διαχειριστική έκθεσιν της περιόδου 1970-1974 (σελ. 112) κατά το

15ετές χρονικό διάστημα 1955/1969 καθ' όν ήρξατο η δασική εκμετάλευσις εντός του δασοκτήματος, τα έργα περιωρίσθησαν εις την διάνοιξιν δασικών οδών. Το ζήτημα των τεχνητών αναδασώσεων απησχόλησεν τον υποφαινόμενον κατά την σύνταξιν και των τριών διαχειριστικών μελετών της περιόδου 1955/1969.

Η συνολική έκτασις ανέρχεται εις τα 548.5 Βα. Σημειώσεις: Μια διαφορά 13.5 Βα εμφανίζεται εν συγκρίσει με την διαχειριστική έκθεσιν περιόδου 1964/1960. Τούτο οφείλεται εις τον χρησιμοποιηθέντα νυν τοπογραφικόν χάρτην, ο οποίος θεωρείται ακριβέστερος του χρησιμοποιηθέντος μέχρι σήμερα τοιούτου.

Σήμερον η διαχείρισις του δασοκτήματος ενεργείται δια πενταμελούς διοικητικού συμβουλίου του αναγκαστικού συνεταιρισμού διαχειρίσεως του συνιδιοκτήτου δάσους. Το δασόκτημα Κερασίας δεν βαρύνεται δι' απραγμάτων δικαιωμάτων υπέρ τρίτων.

Ασφάλεια ιδιοκτησίας

Τα διαχωριστικά όρια του δασοκτήματος αποτελούν είτε φυσικά γραμμάτια του εδάφους-ρέματα, δρόμοι κλπ. είτε νοητά γραμμάτια. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν υπάγονται τα νοτιοδυτικά όρια του δασοκτήματος μετά των ορίων της Κοινότητος Γρηγορίου παρά την θέσιν Διχαλόρεμμα - Κράββαρι.

Ένεκεν τούτου αμφισβητήσεις και διενέξεις δύναται να δημιουργούνται μελλοντικώς.

Σημειώσεις: Παρά τούτα όμως κατά το 1963 εγένετο αυθαίρετος κατάληψις υπό του Τουριστικού Ομίλου Τερψιθέας Ναυπάκτου εκτάσεως 350 τ.μ. εντός της υδροκτηρικής γραμμής και άνωθεν της θέσεως Χαρατσι, ένθα εκτίσθη του Τουριστικού Περίπτερον. Δια τούτο συνιστάται εις τους δασοκλήμονας προσοχή.

Υγιεινά Πνευματικά και Φυσικά Επιδράσεις

Το ιδιωτικόν δάσος Κερασίας εξαπλούμενον, εντός της συλλεκτηρίου λεκάνης εντός του Κερασορέματος προβάλλεται ακριβώς προ του χωριού Κερασίας. προσφέρει επομένως αισθητική και ψυχικήν επίδρασιν επί των κατοίκων και των τυχόν παραθεριστών, χωρίς εκ τούτου να εξαγεται ότι η αισθητική αυτή ιδιότης επιδρά επί του τρόπου εκμεταλλεύσεως του δασοκτήματος. Ασκεί επί πλέον την υγιεινή του επίδρασιν, ως μέρος, και τούτο της όλης βλαστήσεως του όρου Βαρδούσια, επιδρών τον σχηματισμόν ευνοϊκού μικροκλίματος, το οποίον κλίμα ανταποκρίνεται περισσότερο εις τας ανάγκας των ζωικών οργανισμών και των φυτικών ειδών, μειώνων εν σχέσει με το μέγεθος της επιδράσεως του το ημερήσιον και ετήσιον εύρος των θερμοκρασιών και της υγρασίας.

Αντώνιος Ζούκος

Η ΚΕΡΑΣΙΑ (ΣΟΥΡΟΥΣΤΙ): ΠΑΡΕΛΘΟΝ-ΠΑΡΟΝ-ΜΕΛΛΟΝ

(Αποσπάσματα και περιλήψεις Κεφαλαίων από ανέκδοτη εργασία)

Γράφει ο Σπύρος Β. Ευαγγελόπουλος

1. ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Α. Συγκρότηση του χωριού - Ονομασία

Η Κερασία (έως το 1928 Σουρούστι), στη σημερινή τοποθεσία έχει μια πορεία τριών και πλέον αιώνων, ρίζες (ίσως) στην Ελληνιστική Εποχή και τη συνέχειά της στη Βυζαντινή (βλέπε και Μαρία Λουκοπούλου - Παττίχη: Βαρδούσια, Αθήνα 1996, σ. 199).

Στη σημερινή ορεινή Δωρίδα διέμεναν, στην αρχαιότητα, οι Οφιονείς Αιτωλοί, απόγονοι του Τιφάνα Οφίονα. Συγγενείς, φυλετικά, με αυτούς ήταν οι Βωμείς που κατοικούσαν κοντά στον Κόρακα (Βαρδούσια).

Τα αρχαιολογικά ευρήματα που επισημάνθηκαν στην εδαφική περιοχή της Αρτοτινας, Δάφνου, Τριστένου, Σουρούστιου (Παλιόχωρι, Βλαχουβούνι, Παλιοκερασία, Σκιαδά) και άλλων χωριών μαρτυρούν τη συνέχεια της ζωής στα μέρη αυτά.

Οι χώροι τριγύρω στα Βαρδούσια ευνοούσαν την κτηνοτροφία, αλλά και τη γεωργία. Κυρίως όμως εξασφάλιζαν μια ζωή πιο ήρεμη από τα πεδινά και αστικά μέρη, από τα οποία πέρασαν και άφησαν αρκετά ίχνη καταστροφής πολλοί εχθροί.

Και στις περιπτώσεις μετακίνησης των οικισμών, για διάφορους λόγους (σεισμοί, κατολισθήσεις, ελώδεις περιοχές και ασθένειες κ.ά.), συνέβαινε συχνά κάποιοι κάτοικοι να παραμένουν στον οικισμό τους ή σε κοντινό μέρος, ιδιαίτερα όταν οι ίδιοι ήταν και ποιμένες.

Τον αρχικό πυρήνα του Σουρούστιου πρέπει να αποτέλεσαν ορισμένες κατοικίες ποιμένων κοντά στην «καρυδιά της Ζαχαρίνας», δένδρο πάνω από τετρακόσια χρόνια (Αλ. Κρίκος: Αυτοβιογραφία, Αθήνα 1991, σ. 5 και 7).

Από τους ποιμένες αυτούς προέρχονται τρεις οικογένειες, μάλλον αυτοχθόνων, που διασώζει η παράδοση. Είναι οι οικογένειες: Γκάνου, Βρέττα και Σκούταρη.

Η ονομασία του χωριού «Σουρούστι», μας γίνεται γνωστή από το 1700 και κατόπιν (Μ. Λουκοπούλου: όπου παραπάνω).

Για την προέλευση της ονομασίας, ο Παναγιώτης Γ. Καραδήμας (Αυστραλία) γράφει σε άρθρο του τα εξής: «Ως πρώτος οικιστής του χωριού μας θεωρείται ένας πολύ παλιός κάτοικος της Θεσσαλίας, ονόματι Σουρούστης... για άγνωστους λόγους μετακινήθηκε νοτιότερα και εγκαταστάθηκε στο σημερινό χωριό μας, στο οποίο έδωσε και το όνομά του Σουρούστι». (Παν. Γ. Καραδήμας: Εφημ. Κερασία, Μάιος 1999, σ. 4).

Σχετικά με την εκδοχή αυτή, δεν έχουν με πληροφορίες. Η παράδοση δεν αναφέρει οικογένειες με το επώνυμο «Σουρούστης».

Αναζητώντας πληροφορίες στη δεκαετία του 1950, από κατοίκους πολύ μεγάλης ηλικίας, για την παλιά ονομασία του χωριού «Σουρούστι», μερικοί δήλωσαν τα εξής: «Το χωριό, μολονότι μικρό αρχικά, είχε μεγάλη παραγωγή (ποσότητα) σε διάφορα προϊόντα και οι νοικοκυραίοι, κατά τη συγκομιδή, δημιουργούσαν σωρούς με αυτά. Από το γεγονός αυτό, το χωριό ονομάστηκε Σωρούστι (Σουρούστι)».

Β. Πληθυσμός του χωριού

Στην περίοδο 1700-1800 εποίκησαν στο Σουρούστι (εγκαταστάθηκαν σε ήδη κατοικημένο τόπο) άλλες εννέα (9) οικογένειες, που μετακινήθηκαν από άλλους διαλυμένους οικισμούς, από γειτονικά χωριά ή από την Ήπειρο, πιεζόμενοι από το καθεστώς Τούρκων πασάδων και ιδιαίτερα του Αλή Πασά.

Οι οικογένειες αυτές είναι των: Ζούκου, Χάρου, Πλάκα, Ράπη, Μαυρογιώργουμ Ζαρίφη (Χαλκιά), Λιάρου, Μπερτσουκώστα και Μπερτσιά. Μετά το 1800 προστέθηκαν και οι οικογένειες Καραδήμα και Αδρασέλα από το διαλυ-

μένο οικισμό της Παλιοκερασίας, (βλ. Αλ. Κρίκος: όπ. παρ. σ. 5 και 6).

Ο Γάλλος Πουκεβίλ, που το 1814 περιόδευσεν στα χωριά του Καζά (Επαρχίας) Λιδωρικίου, αναφέρει ότι στο Σουρούστι διέμεναν 20 οικογένειες. οι κάτοικοι αυτοί (περίπου 100) ήταν άνθρωποι φιλήσχοι, δραστήριοι και εργατικοί και αυξήθηκαν κατά τον 19ο αιώνα. Στηριζόμενοι στην πολυαπασχόληση (γεωργία, κτηνοτροφία, υλοτομία, εμπόριο δερμάτων) και στις λίγες γραμματικές γνώσεις που διέθεταν (γιατί δεν υπήρχε σχολείο) παρουσίασαν πρόοδο και ανέπτυξαν καλή οικονομία.

Σχολείο στο Σουρούστι λειτούργησε, μάλλον, κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Αναφέρω εδώ, παρενθετικά, ότι ένα από τα κύρια διακριτικά του γνωρίσματα ήταν ο ξυλοδαρμός των μαθητών.

Ο Αλ. Κρίκος εξιστορεί ένα χαρακτηριστικό περιστατικό τιμωρίας ομάδας 7-8 μαθητών, στην οποία συμπεριλαμβανόταν και ο ίδιος. Κατηγορήθηκαν στο Δάσκαλο (άδικα όμως) για κλοπή κερασιών (το 1888). Στο σχολείο, ο πρώτος μαθητής της ομάδας δέχτηκε την τιμωρία με τη βέργα, αλλά ο δεύτερος (Θεοχάρης) έφερε αντίρρηση και δεν κράτησε το χέρι.

Δάσκ.:-Ξέρω εγώ τι θέλεις εσύ, να πάρω κανένα γκρίζι (χονδρό ξύλο).

Μαθ.:-Το παίρνεις, αλλά έχει δυο άκρες.

Ο παπαδάσκαλος (από γειτονικό χωριό) πέταξε τη βέργα λέγοντας: «*Τέτοιοι που είστε εσείς οι Σουρούστιώτες βόδια θα πεθάνετε*». (Αλ. Κρίκος: όπ. παρ. σ. 13).

Ασφαλώς, ο δάσκαλος φρόντιζε για το καλό των παιδιών και τον ξυλοδαρμό τους επικροτούσαν, τότε και οι γονείς και η κοινωνία.

Ωστόσο όμως, η παραπάνω διαίσθηση - πρόβλεψη του δεν επιβεβαιώθηκε. Οι Σουρούστιώτες ήταν (και είναι) εργατικοί, ζωηροί, δυναμικοί, δραστήριοι επιχειρηματίες, εραστές των γραμμάτων και της ποικιλίας και στη συντριπτική τους πλειονότητα προόδευσαν σημαντικά.

Αναφέρω, ενδεικτικά, ότι ένας από τους μαθητές της παραπάνω ομάδας, ασχολήθηκε βέβαια με δέρματα «βοιδίων» και άλλων ζώων, ως δεματέμπορος και υποδηματοποιός αρχικά, αλλά αργότερα σπούδασε στην Αμερική οικονομικά και Οδοντιατρική. Έζησε με αξιοπρέπεια και άφησε άριστο παράδειγμα εργατικής και οικογενειακής ζωής και προσφοράς στην κοινωνία, αλλά και στη γενέτειρα με τις δωρεές του. Ήταν ο Αλ. Κρίκος, ο οποίος το 1936 αναζητήθηκε και ορίστηκε ως οδοντίατρος της τότε βασιλικής οικογένειας.

Ο πληθυσμός του χωριού υπέστη πολλές διαφοροποιήσεις. Έως τις αρχές του 20ού αιώνα παρουσίασε αύξηση και μετέπειτα συνεχή μείωση, κυρίως, λόγω μετακίνησης των κατοίκων στο Εσωτερικό και Εξωτερικό.

Σύμφωνα με έρευνα του Αλ. Κρίκου, στο Σουρούστι υπήρχαν το 1914, 113 οικογένειες με 594 άτομα (304 γυναίκες και 290 άνδρες). Από τους 290 άνδρες, μόνο 208 κατοικούσαν στο χωριό· οι υπόλοιποι 20 ήταν ξενητεμένοι μέσα στην Ελλάδα και 62 στο Εξωτερικό. Μετακινήθηκαν για μια πιο αποδοτική και άνετη εργασία ή για σπουδές.

«Δια της μεταναστεύσεως και της μετακινήσεως των ικανότερων προς τα αστικά κέντρα, οι πόλεις απερόφνησαν την ύπαιθρο και η Αμερική την Ελλάδα» (Αλ. Κρίκος: Μελέτες, τ. Β. Αθήνα 1991, σ. 62).

19ος αιώνας	Έτη:	1815	1851	1879	1889	1896				
	Πληθυσμός:	100	291	448	332	443				
20ός αιώνας	Έτη:	1907	1920	1928	1940	1951	1961	1971	1981	1991
	Πληθυσμός:	475	524	402	313	226	133	72	85	89

(Συνεχίζεται)